

Voda

Voda je chemická sloučenina, bez níž by nebyl život na Zemi takový, jaký je. Mnoho organismů by se bez něj určitě obešlo, ale člověk, jež si usurpuje právo o sobě tvrdit, že je pánem světa, by na třetí planetě od Slunce nežil. Někteří z Vás si ještě vzpomenou na Jakuba Krčína, který je asi nejznámějším stavitelem rybníků v českých zemích ve středověku. Proč se věnoval stavbám rybníků? Možná si někteří z Vás pamatují, jak se před listopadem 89 stavěly přehrady a některé jste možná znali ze svého okolí. A jejich výstavbou se Vám změnilo třeba prostředí Vašeho dětství. Gabčíkovo – Nagymaros, jedna z prvních a posledních předlistopadových akcí, která byla dostavěna. U nás (dnes na Slovensku). V Maďarsku ji zastavili. Prý komunistická megalomanie. Už na základní škole, pokud ještě měl někdo vzdělání, jež rozšiřovalo možné znalosti, jsme se učili, že žijeme na střeše Evropy. Všechno, co k nám naprší, vše také řekami odteče pryč. Žádná řeka k nám vodu nepřivede. To už věděl ve středověku i Krčín. To věděli i naši předci v minulém i předminulém století, kteří získávali informace o daných potřebách od svých předchůdců. Proto se stavěly od devatenáctého století přehrady. Nejen jako zásobárna vody, ale také jako ochrana před povodněmi, kterých jsme si za posledních 30 let užili jen u nás dostatečně a které způsobily miliardové škody. Vráťím-li se ke Gabčíkovu, toto vodní dílo jsme si nemohli postavit jen tak, jak nás napadlo, jak naplánovalo ÚV, ale museli jsme splnit mezinárodní smlouvy, neb Dunaj je mezinárodní řekou určenou také k přepravě. A kdo z Vás se tam byl kdy podívat? Zním jen kritiky „takyodborníků“, realita je však jiná. Zajedte se tam podívat a zkuste si také zjistit třeba něco o povodních na Žitném ostrově v roce 1965.

Nyní se po třiceti letech od převratu mnoho politiků a svévolných specialistů snaží o vodě hovořit, jak nám chybí. A opravdu chybí. Ale nedostatky v podzemních vodách byly již před čtyřiceti lety, alespoň tak nám to přednášeli v osmdesátých letech pan ing. Juren a Ing. Machovec na SPŠ stavební v Brně. Již tehdy nám ukazovali výhledové mapy vodních děl, jež měla na území ČSSR vzniknout. A mělo jich být, pokud mne paměť nešálí, kolem 200! Již v té době probíhaly projektové práce na výstavbě nových vodních děl. Možná, mnoho z nich, jež už byly kompletně vyprojektovány, se po listopadu 89 jen schovaly do archivu. Bohužel ti, co uměli ještě přehrady stavět, již většinou nežijí a nemohou tak předat své znalosti a zkušenosti druhým. Dnes na tom vytloukají kapitál i ti, co byli po roce 89 ve vysokých politických funkcích. A mnozí z Vás také tleskali, když se do cizích rukou dostávaly i vodovody a kanalizace. Vodní hospodářství je třeba hodnotit jako celek. A pokud ten nemám ve svých rukou, mohu tedy řídit co?

Dnes se předhánějí „takyodborníci“ z meziresortní komise VODA-SUCHO, Senátu a jiných organizací, kdo ví vše lépe. Jak říká ve svých pořadech pan Pohlreich, vytáhněte si mozek z Neřešíte problémy s vodou za minutu dvanáct, ale už notně po dvanácté. Nebo slovy jednoho politika po listopadu 89 si všechno koupíme v zahraničí?

Ničit a bourat umí každý debil, ale jen chytrý a inteligentní člověk přejímá od svých předků to nejlepší.

Pod Ještědem, 5.5.2020

Ing. Ludvík FILIP